

Οι οσμές του φθινοπώρου δεν κουβαλούνε πια δροσιές και υγρασία,
ανάπτυξη «μοσχοβρωμών» και κέρδη για τους λίγους.

Φτώχεια, καταστολή για τους πολλούς και απατηλές φαμφάρες για «αρίστους».

«Νόμος και τάξη» παντού! στρατιωτικού τύπου καταλήψεις γειτονιών,
απαγορεύσεις απεργιών και συγκεντρώσεις ξυπόλητων πιτσιρικάδων

σε κέντρα κράτησης, ξυπνούν 75 χρόνια μετά,

τις εφιαλτικές αναμνήσεις της φασιστικής κατοχής του 40.

Εκτός της ύλης τους, εμπιστευόμαστε, δεν «αξιολογούμε» τον συνάνθρωπο
και αναζητούμε τη μεγαλειώδη απάντηση του αντάρτικου λαού μας.

Αριστέα να με δείτε

Γεια σας, είμαι η Αριστέα, μαθήτρια της Γ' Λυκείου. Με φωνάζουν «Αρίστη», γιατί ήμουν πάντα πολύ διαβαστερή. Το «Αρίστη» μου το «κόλλησε» μια δασκάλα στο δημοτικό, γιατί ήμουν η «καλύτερη από όλους», όπως έλεγε. Μου τη δίνει να με λένε έτσι, γιατί με ξεχωρίζει, ενώ κάνει τους συμμαθητές μου, να αισθάνονται «δεύτεροι», να απογοιτεύονται και να μην προσπαθούν άλλο.

Πριν λίγο καιρό βγήκαν τα αποτελέσματα των πανελληνίων και αρκετοί φίλοι-ες μου πέρσαν στο πανεπιστήμιο. Χάρηκα πολύ για τα παιδιά αυτά, θα έχουν ελπίζω ένα καλύτερο μέλλον. Στενοχωρήθηκα από την άλλη για όσους-ες δεν τα κατάφεραν. Δεν σας κρύβω ότι με αγχώνουν και εμένα οι πανελληνίες, καθότι είναι μια ψυχοφθόρα, ανταγωνιστική δοκιμασία και έρχεται η σειρά μου φέτος.

Οι γονείς μου, συνέχεια λένε να σπουδάσω, να γίνω καλύτερος άνθρωπος. Οι περισσότεροι θέλουν τους καλύτερους! Παντού! Κι εγώ μέχρι πρόσφατα, όταν πήγαινα στο γυμνάσιο, ή στο σχολείο ή στο γυμναστήριο, τους καλύτερους ήθελα, με τα καλύτερα πτυχία. Κοιτάζοντας όμως στα προεκλογικά φυλλάδια τις σπουδές του σημερινού πρωθυπουργού και της υπουργού παιδείας, αλλά και των προηγούμενων, προβληματίστηκα. Πολύ καλά πτυχία, στα καλύτερα πανεπιστήμια του εξωτερικού και τα πιο ακριβά βεβαίως! Αλλά

γιατί του εξωτερικού; αφού δεν ζούσαν εκεί, γιατί πήγαν εκεί να σπουδάσουν; Έδωσαν πανελλήνιες; Πέρασαν; γιατί δεν φοίτησαν στην Ελλάδα; Πως θα φτιάξουν την παιδεία στη χώρα μας, αν δεν την έχουν γνωρίσει; Μήπως δεν ήταν οι καλύτεροι; οι «άριστοι», αλλά απλά οι πλουσιότεροι;;;; Μήπως ήταν μέτριοι; Και πως τα καλά ιδιωτικά πανεπιστήμια μπορούν να κάνουν τους μέτριους «άριστους», αν έχουν φουσκωμένο πορτοφόλι; Τελικά πως καθορίζεται ο καλύτερος; ο άριστος; Μόνο μέσα από τη σκληρή προσπάθεια; Ή μέσα από ένα σκληρό ανταγωνιστικό αξιολογικό σύστημα που επηρεάζεται από τα φουσκωμένα πορτοφόλια και τις πολιτικές γνωριμίες; Μέσα από τα «χρυσά» πτυχία και βιογραφικά; Οι πιο σημαντικοί άνθρωποι που γνώρισα, αγαπούσαν αυτό που έκαναν κι ήταν καλοί, ας μην θεωρούνταν άριστοι. Θυμάμαι τη γιαγιά μου που έλεγε: «δεν κάνουν τα ράσα τον παπά»...

Στην τελική τι χρειάζονται οι άριστοι; Σκέφτομαι και τα λόγια της φιλολόγου μου, που μας εξηγούσε ότι στην ιστορία της εξέλιξης του ανθρώπινου πολιτισμού, το σημαντικότερο ρόλο παίζει η συλλογική προσπάθεια της κοινωνίας μέσα από την οποία, αναδεικνύεται και η προσωπικότητα κάθε μέλους της.

Σιγά σιγά πείθομαι, ότι δεν είναι ελκυστική μια κοινωνία που υποκλίνεται στην ελίτ των αρίστων, υποτιμώντας την μεγαλειώδη αφανή συνεισφορά των πολλών. Η υιοθέτηση της αριστείας, προϋποθέτει ως αυτονομία, τη μη αξιοσύνη των ανθρώπων, άρα την ανάγκη της διαρκούς αξιολόγησής τους, με συνέπεια την κατηγοριοποίηση τους, νομιμοποιώντας έτσι τον διαχωρισμό τους σε «άριστους» και «άχρηστους». Σε εξουσιαστές τελικά και εξουσιαζόμενους. Αυτό διασπά το ενιαίο της ανθρώπινης κοινωνίας, διαιωνίζει την αδικία και καθυστερεί την συλλογική ευημερία και πρόοδο.

Θέλω να γίνω καλή, πολύ καλή, σε όλα όσα μου αρέσει να κάνω και μου αρέσουν πολλά. Χρειάζομαι να μπορώ και να τ' αλλάζω, όποτε αισθάνομαι την ανάγκη, σε αρμονία με τα ενδιαφέροντα μου και το κοινωνικό όφελος. Να γνωρίσω καλύτερα τον εαυτό μου, τα όριά μου, ποια είμαι, μέσα σε ποιο κόσμο ζω.

Θα κοπιάσω πολύ να μείνω καλή. Σαν κομμάτι της κοινωνίας, ονειρεύομαι να συμβάλλω με όλες μου τις δυνάμεις, στην πρόοδο όλων, χωρίς διακρίσεις. Και θέλω από την κοινωνία να με στηρίζει με όλες της τις δυνάμεις, σε αυτή τη προσπάθεια.

Με ενδιαφέρει να είμαι καλή, πολύ καλή, όχι όμως η καλύτερη, ούτε ή «άριστη». Για αυτό, κάντε μου τη χάρη: Αριστεία να με λέτε, όχι Αρίστη.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Λίγη ιστορία εκτός ύλης

Πρόσωπα και Οργανώσεις

Ιωάννης Μεταξάς: Υπήρξε ηγέτης της στρατιωτικής δικτατορίας της 4ης Αυγούστου 1936 σε συνεργασία με τον βασιλιά Γεώργιο. Θαύμαζε τους Χίτλερ και Μουσολίνι. Η πραγματική αιτία που δεν δέχτηκε το ιταλικό τηλεσίγραφο για την παράδοση της Ελλάδας το 1940, ήταν η οικονομική εξάρτηση από την Βρετανία. Ο ίδιος πολύ θα ήθελε να παραδώσει την Ελλάδα στους Ιταλούς φασίστες και δεν είπε ποτέ τη λέξη «ΟΧΙ!». Στην πραγματικότητα διάβασε το τηλεσίγραφο και είπε με βαριά καρδιά «Συνεπώς... πόλεμος». Πριν γίνει δικτάτορας ήταν αξιωματικός του Στρατού, με κύριο χαρακτηριστικό του τη δειλία. Είναι γνωστό το περιστατικό του 1897 (ελληνοτουρκικός πόλεμος) όταν ήταν ακόμα μικρός υπαξιωματικός. Τότε διαφαινόταν η ήττα του Ελληνικού Στρατού στη Λάρισα και ο ίδιος καβάλησε το άλογό του και όπου φύγει φύγει, ενώ ακόμα οι μάχες μαίνονταν!

ΕΑΜ: Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο. Η οργάνωση που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία του ΚΚΕ, ξεκίνησε και συντόνισε την εθνική αντίσταση και έφτασε να συσπειρώνει σχεδόν το ένα τρίτο του τότε πληθυσμού της χώρας

ΕΛΑΣ: Εθνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός. Το ένοπλο κομμάτι του ΕΑΜ. Ενεπλάκη σε σαμποτάζ απέναντι στους Γερμανούς Ναζί κατακτιπές, με πιο γνωστή την επιχείρηση καταστροφής της γέφυρας του Γοργοποτάμου, και σε αρκετές μάχες. Κατόρθωσε να απελευθερώσει ένα σημαντικό, ορεινό κυρίως, κομμάτι της χώρας, δημιουργώντας την «ελεύθερη Ελλάδα», πριν την ήττα του άξονα, μέσα σε μια Ευρώπη που κυριαρχούσε το καθεστώς του Χίτλερ και του Μουσολίνι.

Άρης Βελουχιώτης: Ιδρυτής του ΕΛΑΣ και ηγετική μορφή του αντάρτικου στην Ελλάδα. Προσπάθησε να αποφύγει την εμφύλια σύγκρουση και προέβλεψε την Βρετανική ηγεμονία στην Ελλάδα, που θα ακολουθούσε μετά το τέλος του πολέμου.

Ομάδα Χ, Τάγματα Ασφαλείας: Μετά το τέλος του πολέμου το καθεστώς επιστράτευσε πολλούς πρώην συνεργάτες των Γερμανών, προδότες, ρουφιάνους, χαφιέδες και δοσίλογους, και μετέτρεψε σε παρακρατικές ομάδες (δούλευαν για το κράτος χωρίς να είναι επίσημα αναγνωρισμένες, όπως η αστυνομία) τα ένοπλα σώματα που μέχρι χτες δούλευαν για τους κατα-

κτιπές. Αυτές οι ομάδες είχαν ως στόχο να βασανίζουν και να δολοφονούν τους αγωνιστές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ που απελευθέρωσαν την Ελλάδα, καθώς ο μεγαλύτερος φόβος των Βρετανών και της Ελληνικής κυβέρνησης που ήταν όργανό τους, ήταν η επικράτηση του κομμουνισμού.

Ήξεις ότι

- Στις 12 Οκτώβρη του 1944, αποχώρησαν οριστικά από την Αθήνα οι Ναζιστικές δυνάμεις μετά από 3,5 χρόνια σκληρής κατοχής. Η ημέρα αυτή είναι η επίσημη ημέρα της Απελευθέρωσης, αλλά περνάει κάθε χρόνο εντελώς απαρατήρητη. Και η Ελλάδα, είναι η μόνη χώρα που αντί να γιορτάζει τη λήξη (12 Οκτώβρη), γιορτάζει τη αρχή του πολέμου (28 Οκτώβρη)!
- Ενώ σε όλες τις χώρες της Ευρώπης οι συνεργάτες των Ναζί τιμωρήθηκαν αυστηρά μετά τον πόλεμο, στην Ελλάδα αντί να τιμωρηθούν ανήλθαν στην εξουσία και στελέχωσαν τον κρατικό μηχανισμό. Είναι αυτοί που προκάλεσαν τον εμφύλιο κατασφάζοντας δεκάδες Αντάρτες και αγωνιστές του ΕΑΜ που έκαναν Αντίσταση στους Ναζί κατακτητές.
- Κατά τη διάρκεια της κατοχής, οι Έλληνες πολιτικοί και ο Βασιλιάς είχαν φύγει από την Ελλάδα (όπου φύγει φύγει και αυτοί..) και επανήλθαν μόνο μετά την απελευθέρωση όταν το τοπίο ήταν ασφαλές. Έκαναν Αντίσταση στους Ναζί κατακτητές από.. απόσταση!

Μια εικόνα = 1000 λέξεις

Οι Τσόρτσιλ (Μ. Βρετανία), Ρούσβελτ (ΗΠΑ) και Στάλιν (ΕΣΣΔ) μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και τη νίκη των συμμαχικών δυνάμεων, χωρίζουν τον κόσμο. Λέγεται ότι το ποσοστό επιρροής των τριών μεγάλων δυνάμεων σε κάθε χώρα που απελευθερώθηκε σημειώθηκε πάνω σε μια χαρτοπετσέτα. Για την Ελλάδα ήταν: Μ. Βρετανία 90%, ΕΣΣΔ 10%.

ΪΝΟ ΠΑΣΑΡΑΝ!

“Δεν έχει σημασία αν τα χρώματα στις μάσκες τους είναι διαφορετικά,
δεν έχει σημασία αν οι νέοι πολιτικοί τσαρλατάνοι θα επιχειρήσουν να σε πείσουν
πως τα συμφέροντα που προωθούν ταυτίζονται με τα δικά σου,
δεν έχει σημασία αν εξαπατήθηκες και πίστεψες παλαιότερα σε μεγάλα και κούφια λόγια.
Σημασία έχει, να ανοίξεις τα μάτια σου και να δεις αυτό που συμβαίνει...”

...αυτό που συμβαίνει είναι πως κάθε φορά που έχουμε εκλογές, αλλάζει ο διαχειριστής του συστήματος και όχι το ίδιο το σύστημα. Συνεπώς, ο νέος διαχειριστής, με διαφορετικά τρικ, συνεχίζει το καταστροφικό έργο για την πλειονότητα της κοινωνίας, που δεν είναι άλλο από την βίαιη φτωχοποίηση της. Έτσι, η νέα κυβέρνηση της ΝΔ, το μόνο που μπορούσε να υποσχεθεί ήταν «ασφάλεια», «ανάπτυξη», αποδιοπομπαίους τράγους και προφανώς, ακόμα αγριότερη καταστολή.

Σε αυτό το εγχείρημα του δόγματος «νόμος και τάξη» δεν θα μπορούσε να λείπει η επιστροφή της ελληνικής αστυνομίας. Πιστή στην προστασία των συμφερόντων των προνομιάχων και πάντα απέναντι στα μαχόμενα μέρη της κοινωνίας και τις διεκδικήσεις τους. Οι πρόσφατες, χολιγουντιανού τύπου, επιχειρήσεις της αστυνομίας στην περιοχή των Εξαρχείων με εκκενώσεις καταλήψεων στέγης μεταναστών και πολιτικών συλλογικοτήτων, εκτός από την απάνθρωπη εικόνα μανάδων με τα παιδιά τους αγκαλιά να σπρωίζονται σε κλούβες υπό το βλέμμα κουκουλοφόρων πάνοπλων μπάτσων, έχουν κι άλλες προεκτάσεις. Αφενός, το επικοινωνιακό παιχνίδι που σπίνεται μέσα από τα media μιλάει για επιστροφή στη νομιμότητα και

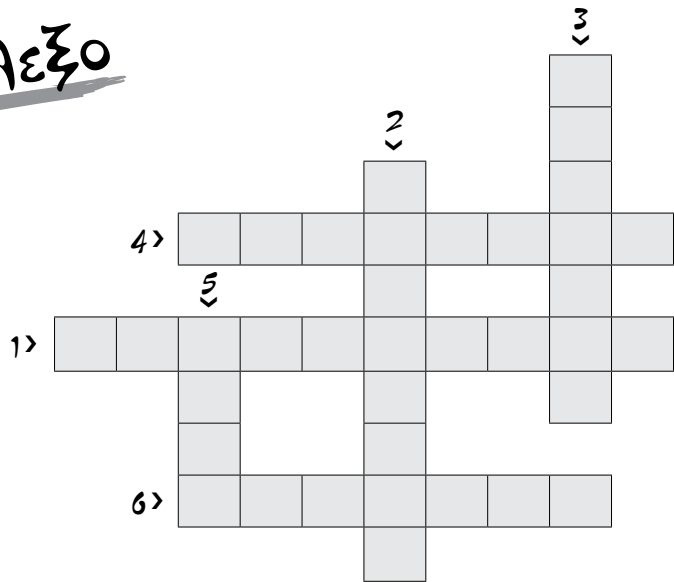
εκκαθάριση της περιοχής από το εμπόριο ναρκωτικών. Αφετέρου, τη συγκαλυμμένη επίθεση για την εξουδετέρωση της πολιτικής αμφισβήτησης του κυρίαρχου συστήματος που διαχρονικά εκφράζεται έντονα στην περιοχή των Εξαρχείων με παράλληλη μετατροπή της γειτονιάς σε μία εναλλακτικού τύπου τουριστική ττραξιόν. Για του λόγου το αληθές, η αστυνομία αφήνει ανενόχλητους του πρεζέμπορους που λυμαινόνται την πλατεία πνίγοντας ταυτόχρονα στα δακρυγόνα εκδηλώσεις πολιτιστικού περιεχομένου που οργανώνονται από κατοίκους και συλλογικότητες που επιδιώκουν τις γειτονιές τους καθαρές από ναρκωτικά και μαφίες.

Η πολιτική της φίμωσης του κοινωνικού διαλόγου κλιμακώνεται με την επικείμενη κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Συγκεκριμένα, στο νέο νομοσχέδιο εκτός των άλλων, προβλέπεται η είσοδος και επέμβαση της αστυνομίας εντός του χώρου των ΑΕΙ λόγω τέλεσης «αξιόποιων» πράξεων. Είναι σημαντικό να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι για τη διάπραξη κακουργημάτων η παρέμβαση της αστυνομίας είναι ήδη αυτεπάγγελτη. Επομένως, σε αυτό το στάδιο πιστοποιείται το δικαίωμα κάποιων «αρμόδιων αρχών» να αποφασίζουν πότε θα επέμβουν στους χώρους των πανεπιστημίων με την προϋπόθεση να ασκούνται, έτσι γενικά και αόριστα, «αξιόποινες πράξεις», όπως πιθανώς θα μπορούσαν να είναι οι φωνές, οι μούντζες ή οι παραστάσεις διαμαρτυρίας. Όλα αυτά τη στιγμή που προβλέπεται ακόμα η προστασία της «ακαδημαϊκής ελευθερίας και ελεύθερης έκφρασης». Πώς θα διασφαλιστεί αυτή η ελευθερία, εφόσον αποσυνδέεται από το άσυλο; Πιθανότατα από σώματα καταστολής τα οποία θα βαφτίζονται και «προστάτες της ελευθερίας». Είναι παραπάνω από ξεκάθαρο ότι αυτό που ποινικοποιείται είναι η αντίδραση των φοιτητών μέσα στα πανεπιστήμια, που διαχρονικά αποτελούν πρωτοπόρο κομμάτι όλων των ανατρεπτικών κινημάτων και έχουν διαμορφώσει μέσα από τους αγώνες και τις διεκδικήσεις τους την ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι η κατάργηση του ασύλου έρχεται μαζί με το νέο πολυνομοσχέδιο, που προσπαθεί να ποινικοποιήσει τον συνδικαλισμό και την συλλογική αντίδραση στους χώρους δουλειάς, επιχειρώντας μια συνολική ισοπέδωση των φοιτητικών και εργατικών κινημάτων, και τη συμμόρφωση με ένα καθεστώς νόμου και τάξης σε συνθήκες απόλυτης «ασφάλειας» (aka ανελευθερίας).

Η νέα κυβέρνηση υποσχέθηκε να φέρει την ανάπτυξη. Όπως όλα δείχνουν σε αυτή την ανάπτυξη ο μέσος εργαζόμενος θα παίρνει τρις κι εξήντα, θα απολύεται οποιαδήποτε στιγμή χωρίς πρόσχημα, ενώ αν απεργεί και οργανώνεται θα έχει νομικές κυρώσεις. Οι φοιτητές πλέον θα κινδυνεύουν να τρώνε ξύλο και μέσα στα πανεπιστήμια αν πολιτικοποιούνται. Οι πρόσφυγες θα πετάγονται στο δρόμο ή θα στοιβάζονται σε στρατόπεδα μέχρι να απελαθούν πίσω στην πατρίδα τους για να γίνουν τροφή για τα κανόνια. Οι κοινωνικοί χώροι και η αλληλεγγύη θα διώκονται ποινικά και θα καταστέλλονται. Δε θα υπάρχει καμία ανοχή για όποιον δε συμμορφώνεται με το καθεστώς της ανάπτυξης! Και οι επιχειρήσεις θα πλουτίζουν! Μήπως δε θέλουμε τέτοια ανάπτυξη;

Σταυρόλεξο

- 1 Είναι ένα ιδεολόγημα που θεωρεί ότι ένα έθνος είναι ανώτερο από τα υπόλοιπα. Καλλιεργείται δυστυχώς ακόμη και στα σχολεία με τον εορτασμό εθνικών εορτών και μέσω της εθνοκεντρικής ανάγνωσης της ιστορίας, παρότι που είναι γνωστό ότι έχει προξενήσει τεράστιο κακό στην ανθρωπότητα διότι εντείνει το μίσος μεταξύ των λαών.
- 2 Είναι πολιτική ιδεολογία που βασίζεται στην προηγούμενη (1) και έχει ως στόχο την εγκαθίδρυση ολοκληρωτικών (ανελεύθερων) καθεστώτων. Παράγεται από τις «δημοκρατικές» αστικές κοινωνίες όταν βρίσκονται σε κρίση, με στόχο την καταστολή των ριζοσπαστικών κινημάτων και την διαχείριση της κρίσης προς όφελος των πλουσίων. Χαρακτηριστικοί του εκπρόσωποι ήταν ο Μουσολίνι και ο Χίτλερ, αλλά δυστυχώς υπάρχουν και συνεχιστές τους...
- 3 Είναι η πιο καταστροφική μορφή αντιπαράθεσης μεταξύ ανθρώπων. Αποτέλεσμά του είναι ο μαζικός θάνατος, η μιζέρια και η ερήμωση. Γινόταν και γίνεται για ιδιωτικά συμφέροντα μιας χούφτας εξουσιαστών. Μόνο στην Ελλάδα γιορτάζεται η αρχή τέτοιων συρράξεων και όχι το τέλος τους.
- 4 Ήταν μεγάλο μέρος του λαού που ανέβηκε στα βουνά κατά την ναζιστική κατοχή και αντιστάθηκε στον κατακτητή. Αγωνίστηκαν για την ελευθερία και για μία καλύτερη κοινωνία. Μετά το τέλος του πολέμου κυνηγήθηκαν και βασανίστηκαν από τους «συμμάχους» και από Έλληνες ρουφιάνους με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στον Εμφύλιο.
- 5 Έτσι ονομάζονταν οι οπαδοί του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος του Χίτλερ.
- 6 Αν διδασκόταν σωστά δεν θα ξαναεμφανίζονταν τύποι σαν αυτούς του προηγούμενου ερωτήματος (5), ούτε θα μάθαινες κάτι καινούργιο από αυτό το σταυρόλεξο. Δυστυχώς, αυτό το μάθημα δεν διδάσκεται σωστά, όχι γιατί φταίνει οι καθηγητές, αλλά γιατί η ύλη και η αφήγησή του καθορίζεται από το αστικό κράτος προς όφελος των κυρίαρχων τάξεων.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Εθνικισμός, 2. Φασισμός, 3. Πόλημος, 4. Αντάρτες, 5. Ναζί, 6. Ιστορία